

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 28-03-2019		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa:	UP/II-034-02/18-01/376	
Ur. broj:	283-01/19-M	

Poslovni broj: UsII-112/19-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ITT-Rijeka d.o.o., Rijeka, Ivana Dežmana 4, kojeg zastupaju odvjetnici iz zajedničkog odvjetničkog ureda Knežević, Edi Bradamante, Mira Hinić Muslim, Ivana Radić, Bojana Pavković, Senka Perht Smiljanić i Neven Knežević iz Rijeke, Ribarska 4, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik Goran Matešić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Rijeka promet d.o.o., Rijeka, Fiumara 13 i Koprivnicaparking d.o.o., Koprivnica, Gornji Manovec 19, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/18-01/376, urbroj: 354-01/18-4 od 16. svibnja 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

Tužena Državna komisija pobijanim rješenjem je odbacila žalbu tužitelja, zbog nedostatka pravnog interesa. Tužitelj je putem pošte 21. lipnja 2018. protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost rješenja od 16. svibnja 2018.

Prije svega je potrebno istaknuti da je ovosudnim rješenjem, poslovni broj: UsII-275/17-2 od 26. listopada 2017., ovaj Sud zastao s postupkom u predmetnom upravnom sporu do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o ustavnosti odredbe članka 434. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. – dalje u tekstu: ZJN 2016). Odlukom, broj: U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. (zaprimljena u ovom Sudu 13. veljače 2019.), Ustavni sud Republike Hrvatske je odbio zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom citiranih zakonskih odredaba, slijedom čega je, uvažavajući načelo učinkovitosti iz članka 8. ZUS-a, ovaj Sud nastavio predmetni spor bez donošenja posebnog rješenja o tome.

Tužitelj u tužbi u bitnom smatra da nije bilo osnove da se odbaci žalba zbog nedostatka pravnog interesa, jer suprotno tome smatra da ima pravni interes osporavati odluku o odabiru, koju smatra nezakonitom. Dakle, smatra da je njegov pravni interes nedvojbena, a stajalište tuženice pogrešno i protivno odredbi članka 401. ZJN 2016.

S obzirom da je tužitelj drugorangirani ponuditelj koji prema odredbi članka 298. stavka 1. točke 9. ZJN 2016 može izravno dobiti posao, ukoliko se ponuda odabranog ponuditelja ocijeni nevaljanom, zaključuje da zbog postupanja javnog naručitelja trpi izravnu štetu zbog nedobivanja posla, a da tuženica zauzimanjem navedenog stajališta prejudicira ishod postupka javne nabave.

Nastavno u tužbi tvrdi da je javni naručitelj bio dužan u skladu s odredbom članka 298. stavka 1. ZJN 2016. od odabranog ponuditelja zahtijevati obrazloženje cijene koja je višestruko manja od drugih ponuda. Iscrpno obrazlaže i druge razloge zbog kojih smatra da je odabrani ponuditelj trebao biti isključen iz postupka javne nabave u skladu s člankom 298. stavkom 4. i 5. ZJN 2016. jer nije dao valjano obrazloženje za takvu cijenu, koja iako je unutar procijenjene vrijednosti nabave, svakako nije realna u odnosu na predmet nabave i njenu procijenjenu vrijednost.

Time je dodaje izostalo i tržišno natjecanje, a smatra da bi u protivnom bile razmatrane ponude tužitelja i trećeg ponuditelja, bez obzira što su obje iznad procijenjene vrijednosti nabave. Naravno, preostaje i mogućnost da se poništi postupak javne nabave ako je cijena najpovoljnije ponude veća od procijenjene vrijednosti nabave, osim u slučaju ako javni naručitelj ima ili će imati osigurana sredstva, koja bi zaključuje tužitelj s obzirom da se radi o okvirnom sporazumu javni naručitelj osigurao prema potrebi.

Dakle, u tužbi tužitelj iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je u konkretnom slučaju javni naručitelj nezakonito postupio, već samim tim jer bi u slučaju poništenja postupka javne nabave imao mogućnost ponovno sudjelovati u postupku javne nabave, a što je na ovaj način onemogućeno.

Tužitelj niti ne dovodi u pitanje razloge zbog kojih je isključena njegova ponuda, već navodi razloge zbog kojih nije mogla biti odabrana ponuda odabranog ponuditelja, odnosno da je s obzirom na okolnosti postupak javne nabave trebalo poništiti ili odabrati ponudu koja je iznad procijenjene vrijednosti nabave, ako se osiguraju sredstva, a da je drugačijim postupanjem donesena nezakonita odluka. Time je tvrdi njegov pravni interes za izjavljivanje žalbe očigledan, a dodaje da je jasan i njegov poslovni interes jer uslijed nezakonitog postupanja trpi štetu s obzirom da je trebala biti odabrana njegova ponuda.

Predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika od 16. svibnja 2018. i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak. Također traži da mu se naknadi trošak postupka u približe navedenom iznosu, a traži i trošak upravnog spora u približe navedenom iznosu.

Tuženica, u opširnom odgovoru na tužbu se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja, iz razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Uz to dodaje da tužitelj svojim tužbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost primjene materijalnog prava u predmetnom slučaju.

Nastavno u odgovoru obrazlaže razloge zbog kojih je tužitelj bio dužan u žalbi izričito navesti razloge zbog kojih smatra nepravilnim i nezakonitim odbijanje svoje ponude. Samim izjavljivanjem žalbe da se takvi razlozi ne pretpostavljaju.

Dodaje da je pogrešan i neosnovan i daljnji navod da je ponuda tužitelja mogla biti odabrana u postupku u slučaju da u žalbenom postupku dokaže nezakonitost odabira odabrane ponude. Stoga, sve dok nije dokazao nezakonitim razloge odbijanja njegove ponude, da je izostao i bitan uvjet za podnošenje žalbe.

Također se tuženica osvrće i na tumačenje i primjenu članka 401. ZJN 2016., te obrazlaže u kojem slučaju se može smatrati da je gospodarski subjekt pretrpio štetu. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da se uvjeti za izjavljivanje žalbe ne mogu dokazati u eventualno ponovno provedenom postupku javne nabave ukoliko bi ovaj postupak bio poništen, već moraju postojati u konkretnom postupku javne nabave u svezi s kojim se izjavljuje žalba.

Tuženica zaključuje da je osporeno rješenje iz navedenih razloga u cijelosti zakonito pa predlaže tužbeni zahtjev kao neosnovan odbiti. U slučaju da se tužbeni zahtjev usvoji pozivom na odredbu članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, predlaže donijeti meritornu odluku u kojoj će se jasno i nedvojbeno izraziti prava stajališta.

Zainteresirana osoba, Rijeka promet d.o.o. (ovdje naručitelj) nije dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da time što je odbacila žalbu, tuženica nije povrijedila zakon na štetu tužitelja. Prilikom donošenja odluke je razmotrila sva bitna pitanja te za odluku dala valjane i iscrpne razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i na odgovarajućim odredbama ovdje mjerodavnog propisa.

Stoga je, ovaj Sud uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, te na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, u skladu s člankom 55. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

U predmetnom slučaju je trebalo ocijeniti da li je tužitelj ispunio zakonom propisane uvjete da bi ostvario pravo na žalbu u smislu odredbe članka 401. ZJN 2016. To znači prije svega dokazati pravni interes u odnosu na mogućnost sklapanja ugovora o javnoj nabavi/okvirnog sporazuma, a osim navedenog, daljnji uvjet je da gospodarski subjekt dokaže da je pretrpio štetu ili da bi mogao pretrpjeti štetu uslijed kršenja subjektivnih prava. Navedeni uvjeti trebaju biti skupno ispunjeni.

Iz podatka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ponuda tužitelja za grupu 1. (za koju su u predmetnom postupku javne nabave pristigle tri ponude) odbijena kao neprihvatljiva, jer prema iskazanoj cijeni prelazi okvire procijenjene vrijednosti javne nabave.

Dakle, ponuda tužitelja je na temelju članka 295. stavka 1. i članka 3. stavka 13. ZJN 2016 odbijena kao neprihvatljiva, kao i ponuda ponuditelja Signalgrad d.o.o., Bestovje, jer njihove ponude sadrže cijenu koja prelazi planirana, odnosno osigurana sredstva Naručitelja za nabavu.

S obzirom da je ponuda ponuditelja Koprivnicaparking d.o.o., Koprivnica, jedina ocijenjena valjanom i prema kriteriju za odabir ponuda najpovoljnija, to je donesena odluka o odabiru za grupu 1., urbroj: 83/18, kojom je odabrana ponuda ponuditelja Koprivnicaparking d.o.o., Koprivnica.

Pravilno zaključuje tuženica da tužitelj nije dokazao pravni interes za izjavljivanje žalbe, jer žalbenim razlozima niti ne osporava razloge zbog kojih je njegova ponuda odbijena.

Činjenica da tužitelj ima status ponuditelja/gospodarskog subjekta sama za sebe ne dokazuje pravni interes za izjavljivanje žalbe, a tuženica dodaje da tužitelj ne može biti niti oštećen eventualnom nezakonitošću odluke o odabiru, jer je isključena mogućnost da sklopi okvirni sporazum u konkretnom postupku javne nabave.

Također dodaje tuženica i da o razlozima odbijanja ponude tužitelja nije ovlaštena raspravljati u žalbenom postupku izvan razloga navedenih u žalbi, što prihvaća i ovaj Sud.

Razlozi koje iznosi tužitelj u tužbi, a tiču se zakonitosti odluke o odabiru, pri čemu tužitelj isključivo ponavlja razloge zbog kojih smatra da odabrana ponuda nije valjana jer sadrži nerealno nisku cijenu u odnosu na druge ponude, nisu odlučni niti su od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

Pravilno je utvrđenje tuženice da s obzirom na navedeno tužitelj nije dokazao da ispunjava pretpostavke za izjavljivanje žalbe.

Stoga je osnovano odbacila žalbu tužitelja na temelju članka 425. stavka 1. točke 2. ZJN 2016. uz razložno obrazloženje, koje prihvaća i ovaj Sud.

S obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio ovaj spor, to je zahtjev za naknadu troška upravnog spora u iznosu koji pobliže specificira u tužbi, valjalo odbiti pozivom na odredbu članka 79. stavka 4. ZUS-a.

Kako ovaj Sud nije našao osnovanim razloge iz tužbe, to je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. ZUS-a, odlučio kao u izreci.

U Zagrebu, 7. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić

